

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/620/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112239858
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112239858.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Y. C. G. M., R. T. X, H., zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti odporcovi: W. W., Ľ. Q. X, H., o návrhu na obnovu konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/226/2012-62, zo dňa 5.9.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 21C/118/2007 s tým, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 26.11.2012 domáhal obnovy označeného konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Podľa návrhu bol navrhovateľ rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 21C/118/2007-74, zo dňa 9.12.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/66/2009-126, právoplatným dňa 26.11.2009, zaviazaný zaplatiť odporcovi XX.XXX,XX eura s prísl., pričom vo zvyšku bol návrh odporcu zamietnutý. Navrhovateľ v návrhu na obnovu uvedeného konania uviedol, že na rokovaní s vedúcou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave IV dňa 10.9.2012 zistil, že odporca bol v období približne od N. XXXX do B. XXXX vedený nielen v evidencii úradu, ale aj poberal dávky v nezamestnanosti. Súčasne navrhovateľ zistil, že odporca bol zamestnaný. Navrhovateľ uviedol, že o týchto skutočnostiach nevedel v pôvodnom konaní, neboli zrejmé konajúcemu súdu a podľa jeho názoru majú vplyv na výšku priznanej náhrady mzdy. Navrhovateľ súčasne uviedol, že odporcovi vyplatil odstupné vo výške približne XX.XXX,- Sk, avšak ani s touto skutočnosťou sa súdy pri priznaní náhrady mzdy odporcovi nezaoberali. Súdy priznali odporcovi náhradu mzdy aj za časť vyplateného odstupného ako aj za obdobie, kedy odporca podľa názoru navrhovateľa pravdepodobne pracoval.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci nenariadil pojednávanie, nakoľko návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietol z dôvodu, že je neprípustný. Uviedol, že navrhovateľ už počas konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/118/2007 vedel, že odporca bol vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný a neskôr ako uchádzač o zamestnanie. V uvedenom konaní bolo odporcom uvedené, že bol vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny jednak ako nezamestnaný a neskôr ako uchádzač o zamestnanie. Svoje tvrdenie odporca podložil aj listinnými dôkazmi založenými v spise a to potvrdeniami o evidencii jeho osoby ako nezamestnaného ako aj potvrdeniami o evidencii jeho osoby ako uchádzača o zamestnanie. Prvé potvrdenie, tak ako súd uviedol v odôvodnení uznesenia, bolo súdu doručené spolu s návrhom odporcu a ktoré spolu s návrhom bolo súdom doručené navrhovateľovi. Už táto okolnosť mohla byť navrhovateľom využitá na doplnenie dokazovania, či odporcovi neboli vyplácané sociálne dávky. Odporca rovnako na pojednávaní dňa X.XX.XXXX potvrdil, že bol evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce v obvode Bratislava - Karlova Ves. Odporca tento skutkový stav tvrdil aj na pojednávaní na odvolacom súde dňa 17.9.2009, na ktoré sa navrhovateľ síce nedostavil, avšak o obsahu výpovede odporcu sa mohol iniciatívne v

rámci prípravy pojednávania informovať tak, že by si nechal spis za účelom preštudovania predložiť v informačnom centre odvolacieho súdu. Z obsahu zápisnice z pojednávania vedeného na odvolacom súde dňa 5.11.2009 mal súd prvého stupňa preukázané, že súd účastníkov konania oboznámil s obsahom listinných dôkazov založených v spise, okrem iných o obsahu potvrdenia o evidencii odporcu ako uchádzača o zamestnanie zo dňa 5.10.2009 a o obsahu písomného vyjadrenia navrhovateľa, ktorým odvolaciemu súdu dňa 5.10.2009 oznámil, že odporcovi bola vyplatená suma 92.010,- Sk titulom odstupného. Odvolací súd sa vyporiadal s otázkou vyplatenia odstupného odporcovi pri priznaní nároku na náhradu mzdy titulom prekážok v práci. Odvolací súd v rozsudku č.k. 6Co/66/2009-126 zo dňa 5.11.2009 konštatoval, že nárok navrhovateľa na vrátenie odstupného nesúvisí s nárokom na náhradu mzdy a jeho vyplatenie nemá vplyv na výšku priznaného nároku.

Navrhovateľ teda už počas konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/118/2007 vedel, že odporca bol vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. O tejto skutočnosti sa preto nedozvedel až 10.9.2012 pri stretnutí s vedúcou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava IV. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa taktiež preukázané, že odvolací súd sa pri priznaní mzdového nároku odporcovi vysporiadal s otázkou vyplatenia odstupného, ktoré navrhovateľ odporcovi vyplatil. Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zamietol, nakoľko navrhovateľ súdu neuviedol skutočnosť, nepredložil rozhodnutia a ani iné dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa návrh na obnovu konania zamietol aj z dôvodu, že bol navrhovateľom doručený po uplynutí zákonom určenej 3-mesačnej subjektívnej lehoty v zmysle § 230 ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ sa najneskôr o tom, že odporca bol vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný dozvedel už dňa 18.9.2007, kedy mu toto potvrdenie bolo doručené spolu s návrhom. O tom, že sa súd vysporiadal s otázkou odstupného pri priznaní mzdového nároku, sa navrhovateľ dozvedel dňa 5.11.2009, kedy odvolací súd vyhlásil rozsudok, najneskôr však dňa 26.11.2009, kedy mu bol rozsudok odvolacieho súdu doručený. Návrh na obnovu konania pritom navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa až dňa 27.11.2012.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na obnovu konania povoliť, resp. zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľ namietol nenariadenie pojednávania s odôvodnením neprípustnosti návrhu na obnovu konania. Uviedol, že z obsahu spisu sp. zn. 21C/118/2007 nevyplýva, že navrhovateľovi bol doručený návrh odporcu aj s prílohami, medzi ktoré okrem iného malo patriť aj potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 23.2.2004 o tom, že odporca bol evidovaný ako nezamestnaný v období od XX.X.XXXX S. XX.X.XXXX. Navrhovateľovi neboli doručené žiadne listiny ani rozhodnutia týkajúce sa žiadosti odporcu o oslobodenie od súdnych poplatkov, nebolo umožnené vyjadriť sa mu ani podať prípadný opravný prostriedok proti rozhodnutiu o oslobodení od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené namietol, že potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 23.2.2004 a 27.3.2008 preukazujú, že navrhovateľ už v pôvodnom konaní vedel o tom, že odporca bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, resp. ako uchádzač o zamestnanie, keď nie je jednoznačne preukázané, že boli navrhovateľovi riadne doručené a oboznámené a tiež vzhľadom na ich obsah, ktorý navrhovateľ vo vzťahu k meritu veci nepovažuje za dostačujúci; nie sú teda dôvodom na vyslovenie neprípustnosti obnovy konania. Dôkazmi o neprípustnosti obnovy konania nie sú podľa navrhovateľa ani tvrdenia uvádzané odporcom na pojednávaniach v pôvodnom konaní, nakoľko odporca svoje tvrdenia ničím nepodložil a navyše tvrdenia odporcu pred súdom prvého stupňa sa následne v odvolacom konaní ukázali ako nepravdivé. Navrhovateľ zdôraznil, že dôvodom návrhu na obnovu konania je predovšetkým to, že z pôvodného konania nevyplýva jednoznačne a nespochybniteľne nielen to, kedy bol odporca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ale tiež kedy a z akého dôvodu bol vyradený z evidencie nezamestnaných, v akej výške a v akom rozsahu boli odporcovi vyplatené dávky v nezamestnanosti, prípadne iné dávky a taktiež ani to, v akej výške mal odporca príjem z iného pracovného pomeru alebo obdobných pracovných vzťahov alebo z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. V pôvodnom konaní súd nevykonal dožiadanie na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny na preukázanie vyššie uvedených skutočností, pričom len samotné potvrdenie o evidencii odporcu a jej časového trvania podľa názoru navrhovateľa nepostačuje. Taktiež sa nerobil dopyt na Sociálnu poisťovňu ohľadom prípadne vyplácaných dávok odporcovi. Ďalej navrhovateľ zdôraznil, že

novými skutočnosťami, ktoré sa nemal možnosť dozvedieť v pôvodnom konaní sú tiež tie, že odporca poberal dávku v nezamestnanosti v období v rokoch 2002 a 2003 a taktiež, že v období, za ktoré mu bola priznaná náhrada mzdy, mal pravidelný príjem ako zamestnanec CK MATTOUR, s.r.o. (u tohto zamestnávateľa bol aj v právnom vzťahu na základe dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru), ďalej tiež skutočnosť, že odporca podľa zistení navrhovateľa mal v období, za ktoré mu bola priznaná náhrada mzdy, príjem aj z ďalších právnych vzťahov na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, a to v rokoch 2005 až 2007. Odôvodnenie napadnutého uznesenia preto podľa navrhovateľa nekorešponduje návrhu na obnovu konania a samotným napadnutým uznesením súd prvého stupňa nezodpovedal navrhovateľom položené otázky a nevysporiadal sa s tvrdenými skutočnosťami. Po nahliadnutí do spisu sp. zn. 21C/118/2007 právnym zástupcom navrhovateľa dňa 8.10.2013 sa navrhovateľ dozvedel ďalšiu novú skutočnosť a to, že odporca bol v období od 1.9.2002 do 31.10.2008 práceneschopný v období od 3.1.2005 do 7.1.2005 a teda pravdepodobne poberal nemocenské dávky, o ktorých navrhovateľ nemá vedomosť a ktorá skutočnosť môže mať taktiež právny význam pre priznanie náhrady mzdy za dané rozhodné obdobie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva podľa navrhovateľa nesporný fakt, že odporca v pôvodnom konaní nehovoril pravdu, resp. úplnú pravdu ohľadom jeho práce a evidencie ako nezamestnaného, keď v odvolacom konaní uviedol, že pracoval brigádnicke v období január až september 2003, pričom v konaní pred súdom prvého stupňa uviedol, že bol vedený na úrade práce. Rovnako z dokazovania doplneného odvolacím súdom vyplynulo, že odporca v čase od 1.9.2002 do 31.10.2008 bol práceneschopným; sám však potvrdil, že v čase kedy bol práceneschopným, brigádnicke pracoval. Skutočnosť, či a v akej výške boli odporcovi vyplatené nemocenské dávky, či nepoberal nemocenské dávky a nemal zároveň príjem z pracovnej činnosti, už v pôvodnom konaní zisťovaná nebola, pričom navrhovateľ mal zato, že tieto skutočnosti bolo a je potrebné zisťovať.

Navrhovateľ ďalej namietol, že napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktoré by vychádzalo z vlastných zistení súdu prvého stupňa ohľadom toho, či tu sú nové skutočnosti uvádzané navrhovateľom, ktoré by boli spôsobilé privediť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ale závery prijaté súdom v pôvodnom konaní vzal súd prvého stupňa ako prvotnú, ustálenú a nemennú konštantu, ktorú si osvojil a od ktorej odvinul celé rozhodnutie. Rovnako záver o neprípustnosti obnovy konania súd prvého stupňa vyvodil len z obsahu pripojených spisov sp. zn. 21C/118/2007 a 15C/153/2003 a nie z vlastného dokazovania, čo navrhovateľ považuje za nesprávny postup majúci za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zakladajúce porušenie práva navrhovateľa na spravodlivý súdny proces. Namietol, že súd prvého stupňa neskúmal časový moment, kedy sa navrhovateľ dozvedel o nových skutočnostiach týkajúcich sa odporcu, nevyžiadal si od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dôkazový materiál týkajúci sa odporcu a bez ďalšieho vyslovil, že navrhovateľ sa o nových skutočnostiach nedozvedel až na stretnutí s vedúcou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 27.11.2012, ale že sa o nich dozvedel už dňa 18.9.2007, kedy mu bolo doručené potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o tom, že odporca je evidovaný ako nezamestnaný a najneskôr dňa 26.11.2009, kedy mu bol doručený rozsudok odvolacieho súdu. Z obsahu spisu sp. zn. 21C/118/2007 však nie je možné určiť, že navrhovateľovi bolo spolu s návrhom na začatie konania doručené predmetné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Doručenie rozsudku odvolacieho súdu ako aj prítomnosť účastníkov pri vyhlásení rozsudku nemá sama o sebe význam z hľadiska navrhovateľom uvádzaných nových skutočností týkajúcich sa odporcu, ktoré neboli v pôvodnom konaní skúmané. Navrhovateľ poukázal aj na skutočnosť, že v pôvodnom konaní sa nevykonalo žiadne dokazovanie ohľadom pracovnej činnosti odporcu v období od 1.9.2002 do 31.10.2008 a ohľadom toho sa súd uspokojil len s tvrdením odporcu, že pracoval brigádnicke asi 1 roka v období od januára 2003 do septembra 2003. Navrhovateľ taktiež namietol, že súd prvého stupňa nevzal do úvahy a neprihliadol na písomné podanie zo dňa 6.9.2013, t.j. doplnenie návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania, čím nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté uznesenie potvrdiť s tým, že dôvody obnovy konania uvádzané navrhovateľom nie sú dôvodmi v zmysle § 228 O.s.p. Navrhovateľom uvádzané dôvody boli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní, z čoho vyplýva, že rozhodujúce skutočnosti boli navrhovateľovi známe pred viac ako 3 rokmi. Návrh na obnovu konania bol podaný z neprípustných dôvodov a po 3 ročnej lehote.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.; dospel k

záveru, že napadnuté uznesenie je čo do zamietnutia návrhu na obnovu konania preto, že je oneskorený, vecne správne.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p. ak súd zamietla návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie.

V predmetnej veci súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania jednak z dôvodu jeho neprípustnosti a jednak z dôvodu jeho podania po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. O návrhu na obnovu konania rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom tento postup namietol navrhovateľ v podanom odvolaní.

Prípady, v ktorých môže súd o návrhu na obnovu konania rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, taxatívne ustanovuje § 234 ods. 2 O.s.p.. Podľa tohto ustanovenia môže ísť o prípad, keď a/ zákon výslovne ustanovuje, že návrh je neprípustný (§ 229 O.s.p.), b/ návrh na obnovu podal niekto, kto naň nebol oprávnený (nebol účastníkom konania, pretože len účastník môže napadnúť právoplatný rozsudok podľa § 228 ods. 1 O.s.p. návrhom na obnovu konania), alebo c/ je návrh na obnovu konania zrejme oneskorený (§ 230 O.s.p.).

Ak sa návrh na obnovu konania opiera o dôvod uvedený v § 228 ods. 1 O.s.p., ale tvrdený dôvod nebol podľa názoru súdu preukázaný, pretože skutočnosti alebo dôkazy existovali už v čase rozhodovania v pôvodnom konaní a účastníci mohli tieto skutočnosti alebo dôkazy použiť už v pôvodnom konaní, alebo sa mohli v pôvodnom konaní vykonať, lebo účastníci o nich museli mať vedomosť, nemožno návrh na obnovu konania zamietnuť bez nariadenia pojednávania (§ 234 ods. 2 O.s.p.), lebo dochádza k vecnému prejednaniu návrhu, pri ktorom súd môže o návrhu na obnovu konania rozhodnúť iba po jeho prejednaní na pojednávaní (rovnako napr. uznesenia NS SR sp. zn. 3 Obo 94/2009, 3 Cdo 85/2011, 3Cdo 128/2014).

V predmetnej veci rozhodol súd prvého stupňa bez nariadenia pojednávania, i keď z jeho rozhodnutia zreteľne vyplýva, že o.i. pristúpil k vecnému posúdeniu návrhu na obnovu konania. Tento procesný postup má preto znaky vady konania v zmysle § 221 písm. f) O.s.p., ktorá však vzhľadom na dôvodné zamietnutie návrhu na obnovu konania pre nedodržanie trojmesačnej subjektívnej lehoty nemá za následok zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie, keďže v prípade zamietnutia návrhu na obnovu konania preto, že je oneskorený, nemusel súd prvého stupňa nariadovať pojednávanie.

V ustanovení § 230 ods. 1, 2 O.s.p. sú upravené lehoty pre podanie návrhu na obnovu konania. Ide o objektívnu lehotu, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napadnutého rozsudku a o subjektívnu lehotu, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa dôvod obnovy mohol uplatniť. Objektívna aj subjektívna lehoty sú lehotami prekluzívnymi, pričom navrátenie zmeškanej lehoty na obnovu konania nie je v zmysle § 230 ods. 3 O.s.p. prípustné.

Navrhovateľ v návrhu na obnovu konania uviedol, že na rokovaní s vedúcou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava IV dňa 10.9.2012 zistil, že odporca bol v období cca od januára 2004 do októbra 2010 nielen vedený v evidencii úradu, ale aj poberal dávky v nezamestnanosti; súčasne zistil, že v období, za ktoré mu bola priznaná náhrada mzdy, bol zamestnaný; túto skutočnosť nemohol uplatniť v pôvodnom konaní, nakoľko mu nebola známa. Navyiac podľa navrhovateľa sa súd v pôvodnom konaní nevysporiadal s otázkou odstupného vo výške cca XX.XXX,- Sk, ktoré odporca prijal; súd v pôvodnom konaní rozhodol o náhrade mzdy aj za čas vyplateného odstupného a za obdobie, kedy odporca pravdepodobne pracoval; tieto skutočnosti sa mal navrhovateľ dozvedieť až v roku 2012, kedy mal snahu vyplatiť dávky odporcu; na informácie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava IV

získané rokovaním dňa 10.9.2012 a jeho spisový materiál nadväzujú aj údaje zo Sociálnej poisťovne vo veci odvodov a vo veci dávky v nezamestnanosti.

Z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/118/2007 vyplýva, že odporca na pojednávaní dňa 7.11.2008 ako účastník konania vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že sa zaevidoval ako nezamestnaný na úrade práce. Rovnako na pojednávaní Krajského súdu v Bratislave dňa 17.9.2009 uviedol, že je evidovaný na úrade práce, pričom v období od 1.9.2002 do 31.10.2008 pracoval asi pol roka (január - september 2003) brigádnicky v CK MATTOUR, s.r.o.. Na tomto pojednávaní sa síce navrhovateľ nezúčastnil (bez ospravedlnenia napriek riadnemu a včasnému predvolaniu), avšak samotný navrhovateľ už v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 21C/118/2007-74, zo dňa 9.12.2008, uviedol, že existujú domnienky, že odporca od ukončenia pracovného vzťahu vykonával brigádnickú činnosť a mal za túto prácu odmenu s tým, že súd mohol prihliadnuť na to, či bol odporca za uvedené obdobie zamestnaný, akú prácu vykonával a aký zárobok dosahoval. O pracovnom uplatnení odporcu (a tým o možnom zárobku) ako o jednom z uplatnených dôvodov na obnovu konania sa teda navrhovateľ dozvedel ešte počas pôvodného konania; napriek uvedenému v pôvodnom konaní neoznačil ani nenavrhol dokazovanie v uvedenom smere. Na pojednávaní Krajského súdu v Bratislave dňa 5.11.2009 (za prítomnosti zástupcu navrhovateľa) odporca uviedol, že mu bolo vyplatené odstupné 92.010,- Sk a bolo oboznámené potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 5.10.2009 (podľa ktorého bol odporca vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.9.2002 do 31.1.2004 a od 25.10.2004 do 4.6.2009), potvrdenie všeobecného lekára zo dňa 12.10.2009 (podľa ktorého bol odporca v období od 1.9.2002 do 1.10.2009 práceneschopný od 3.1.2005 do 7.1.2005). Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sa najneskôr dňa 5.11.2009 dozvedel o evidovaní odporcu na úrade práce (a tým o možnom poberaní dávky v nezamestnanosti), o jeho práceneschopnosti (a tým o možnom poberaní nemocenskej dávky) i o tom, že konajúci súd sa zaoberal otázkou odstupného. Ohľadom skutočnosti, že sa konajúci súd zaoberal a akým spôsobom s vyplateným odstupným, sa navrhovateľ dozvedel dňom doručenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/66/2009-126, zo dňa 5.11.2009 (v ktorom sa uvádza, že neznížil náhradu mzdy o odstupné, pretože nárok na vrátenie odstupného nesúvisí s nárokom na náhradu mzdy), t.j. dňa 26.11.2009. Ak potom navrhovateľ podal návrh na obnovu konania až dňa 27.11.2012, podal ho po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle § 230 ods. 1 O.s.p., t.j. oneskorene, a preto ho súd prvého stupňa z tohto dôvodu bez nariadenia pojednávania správne zamietol v zmysle § 234 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 230 ods. 1 O.s.p..

K ďalším odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza, že návrh na začatie pôvodného konania o zaplatenie náhrady mzdy a náhrady škody bol navrhovateľovi doručený podľa doručky dňa 18.9.2007 aj s prílohami. Doručka síce osvedčuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, ak nie je preukázaný opak, avšak v uvedenom prípade neosvedčuje doručenie potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 23.2.2004 o evidovaní odporcu ako nezamestnaného v období od 16.9.2002 do 31.1.2004 a výpisov z kontrolného preukazu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, podľa ktorého bol odporca evidovaný od 25.10.2004, pričom posledným dňom predvolania bol 12.7.2006, ktoré prílohy založil odporca k žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, tvoriaceho súčasť návrhu na začatie konania vo veci samej, nakoľko tieto prílohy neboli výslovne špecifikované na doručke. U navrhovateľa pritom nebolo možné rozumne predpokladať, že namietne nedoručenie týchto príloh, ktoré odporca výslovne ako prílohy žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov neuviedol. Navrhovateľ ďalej namietol, že z pôvodného konania nevyplýva jednoznačne a nespochybniteľne nielen to, kedy bol odporca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ale tiež kedy a z akého dôvodu bol vyradený z evidencie nezamestnaných, v akej výške a v akom rozsahu boli odporcovi vyplatené dávky v nezamestnanosti, prípadne iné dávky a taktiež ani to, v akej výške mal odporca príjem z iného pracovného pomeru alebo obdobných pracovných vzťahov alebo z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Odhliadnuc od skutočnosti, že z pôvodného konania vyplýva jednoznačne a nespochybniteľne doba evidovania odporcu na úrade práce, je potrebné uviesť, že podstatou návrhu na obnovu konania mali byť skutočnosti týkajúce sa poberania dávky v nezamestnanosti, zamestnania odporcu a nevysporiadania sa s otázkou odstupného (poberanie nemocenského uviedol navrhovateľ až v odvolaní), vo vzťahu ku ktorým sa odvolací súd zaoberal uplynutím subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle § 230 ods. 1 O.s.p. v predchádzajúcom odseku.

Vzhľadom k oneskorenému podaniu návrhu na obnovu konania je nedôvodná i odvolacia námietka týkajúca sa neprihliadnutia na doplnenie návrhu na obnovu konania zo strany súdu prvého stupňa.

Na uvedenom základe odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.